

ÅRETS DAGSTIDNING DIGITALA MEDIER Lördag den 26 november Stockholm 5° | Klart.se

SvD KULTUR

Färgsprakande alternativ

26 november 2011 kl 01:00

PUNKIGT Ett av Stockholms mest borgerliga gallerier bjuder på New York-känsla när Emily Sundblad – gallerist konstnär och Manhattanbo sedan många år – hälsar på i stan.

När Emily Sundblad som tonåring kom till Stockholm blev hon punkare. När hon som ung vuxen flyttade till New York blev hon gallerist och konstnär. Efter konststudier på klassiska Parsons institute for design hajpades hennes och vännernas alternativa konstscen Reena Spaulding fine arts förvånansvärt snabbt i New Yorks mördande konstscenskonkurrens.

På gränsen mellan Manhattans Chinatown och Lower East side har Emily Sundblads konstnärsdrivna galleri visat namn som Klara Lidén och Jutta Köther, båda konstnärskap uppmärksammade av bland annat Daniel Birnbaum på Moderna museet.

–Vi skapade en ny plattform. Det rådde en så konservativ känsla i New Yorks konstvärld för några år sedan att det kändes som om något sådant behövdes, säger Emily Sundblad över en kopp kaffe i Galleri Lars Bohmans inre, en konstscen som till yta och inriktning är Reena Spauldings diametrala motsats.

Sedan Bohman tidigare i höstas tog över konstsamlaren Gerard de Geers före detta Jarla partilager har de stora lokalerna fyllts först med blomstermålningar av Peter Frie och sedan med Rita Lundqvists många ansikten, båda konventionella utställningar helt i galleriets anda.

Man skulle kunna beskriva Emily Sundblads besök så här

i slutet av konstsäsongen som en uppdatering av ett etablerat östermalmigt galleri med hjälp av en New York-injektion med ungdomlighet, pepp och go.

Sådan förfogar 34-åriga Emily Sundblad över i riklig mängd. Den tar sig uttryck i galleristjobbet, konstnärligt skapande, medverkan i bluegrass- och punkband samt i performance. En äldre och mer stockholmsk person kan känna minst ett sting av avund över ett konstliv i New York som verkar så till den milda grad kul och fyllt av möjligheter som hennes.

–I 20-årsåldern hade jag obegränsat med energi, nu kan jag ändå känna att den avtagit något, försöker hon trösta.

Ute i galleriet lägger snickare sista handen vid en gigantisk bardisk. Det är en replik av baren på hennes pappas favoritrestaurang, klassiska biff och pommis-krogen Cassi på Narvavägen. Precis som originalet målas den i mörkgrönt och ställs på en orangeröd heltäckningsmatta helt i linje med den oförändrade 60-talsfärgställningen inne på restaurangen. Under vernissage och sista utställningsdagen blir det bar och popband på galleriet. För att förstärka kopplingen mellan de båda lokalerna hängs även ett verk av Emily Sundblad inne på Cassi.

Målningarna, ja. Det är dukar med färgsprakande blommor, kraftfullt ornamentala snirklar och kläder på kvinnofigurer.

–Jag har inga problem med det, jag vill att de ska se ut som affischer, säger hon när jag beskriver dem som flickiga och modemagasinsaktiga.

Det är dags att ta sig en mer ingående titt på vernissagekortet. En sittande dam med tuperat hår och leopardmönstrad dress läser tidning med en yngre stående kvinna i strumpbyxor drar upp tröjan över huvudet. Det är konstnären och hennes mor visar det sig. Båda är också med i flera självbiografiska målningar.

– Jag tänkte på Matisse och hans odalisker. I stället för att måla av en ung kvinna använde jag min mamma som musa, hon kom och satt för mig i min ateljé i New York.

Hon har varit ett stort stöd för mig genom åren.

CLEMENS POELLINGER
clemens.poellinger@svd.se